

6- Âhîret gibi dünya saadeti dahi ibadette ve Allah'a asker olmaktadır.

Elhasıl: Âhîret gibi dünya saadeti dahi ibadette ve Allah'a asker olmaktadır.

Öyle ise biz daima **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الطَّاعَةِ وَالتَّوْفِيقِ** demeliyiz ve

Müslüman olduğumuza şükretmeliyiz.

Elhâsıl:

Âhîret saadeti gibi **dünya saadeti dahi**, ibadette ve **Allah'a asker olmaktadır**. Zira insan, başıboş bir yolcu değil; vazifeli bir askerdir. Askerliğini bilen, kumandanını tanıyan, emrini tutan bir nefer; düşman ortasında dahi emniyet içindedir. Korku, sahipsizliğin neticesidir; huzur ise **intisabın meyvesidir**.

Allah'a asker olan kimse, kendini asla yalnız hissetmez. Çünkü bilir ki arkasında **Sultan-ı Ezelî** vardır.

Bu idrakle: Musibet, onu çökertmez; **terbiye eder**, korku, ruhunu boğmaz; **metanet kazandırır**, hadiseler, düşman olmaz; **imtihan arkadaşı** olur.

İşte bu askerlik şuuru, kalbi sarsıntılardan muhafaza eder; ruhu panikten kurtarır; insanı, dünyanın en karanlık cephelerinde bile **emniyet içinde yürüyen bir nefer** hâline getirir.

Askerliğini terk eden ise zahiren hafifler; fakat iç âleminde korkularla kuşatılır. Her hadiseden ürker, her sesi düşman zanneder. Çünkü artık nizama değil, **nefsine dayanmıştır**.

Öyle ise bize düşen; bu büyük nimeti bilmek ve her hâlimizle şükretmektir. Dilimizle değil yalnız, **istikametimizle**... Ve her nefeste demektir ki: **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الطَّاعَةِ**

وَالْتَّوْفِيقِ

İtaate sevk eden, hizmette tutan ve askerlik şerefini veren Allah'a hamd olsun.

Evet, **Müslüman olmak**, bu kâinatta sahipsiz kalmamaktır. Ve bu intisab, dünyada emniyet; âhirette ebedî saadettir.

Allah'ım! Bizi sahipsizliğin korkusundan kurtarıp Sana asker eyle. Yükümüzü hafiflet. Başımıza geleni tesadüf değil, vazife olarak okumayı nasip et.

Kalplerimize imanla sükûnet, ruhlarımıza teslimiyetle itminan ihsan eyle. Bizi amellerimize değil, rahmetine dayananlardan kıl.